

findes ved mange af vore Love, f. Ex. Sneefastningsloven, for at jeg skal nævne een; den er af samme Grund ubrugelig paa mange Steder, men saa hjælper man sig naturligviis der uden Loven. Dette er imidlertid ikke heldigt, og dette er Grunden, hvorfor jeg har ladet det beroe ved en Henviisning til, at man skal tage Hensyn ikke blot til Bestemmelserne, men ogsaa til de enkelte Forhold i hvert givet Tilfælde og efter Egnens Bestaffenhed. Om det nu er heldigt eller ikke at vælge Sogneraadet og i 2den Instantis Amdsraadet, derom skal jeg ikke sige Noget; mig er det forekommet at være det Heldigste. — Om Hegnsforholdene have meest Lighed med Vandgrøfter og de derhen hørende Forhold eller med private Veie, skal jeg ligeledes lade staae hen; det forekommer mig, at ligesaa Meget taler for det Sidste som for det Første. I alt Fald er der den store Forskel paa, hvad der vedkommer Hegnene, og hvad der vedkommer Vandløbene, at — jeg havde næst sagt — en utallig Mængde Beboere kan være interesseret i et Vandløbs Bestaffenhed, idet det jo kan trække Vand og være stiftet til at modtage fladeligt Vand fra flere bagved liggende Sogne. I ethvert Fald glæder det mig, at den høitærede Indenrigsminister ikke er en Modstander af, at Loven fremmes, og af det Maal, jeg har tilsiget, og jeg holder mig overbevist om, at ved den høitærede Ministers Medvirkning vil det, f. Ex. i et Udvalg, let være gjort at komme tilrette i Sagen, saaledes at man opnaaer Noget. Hegnslynsmandene har jeg ikke villet søge affstæffe, da jeg har tænkt mig, at de dog i mange Tilfælde i Egenstaa af Fredsmæglere kunde gjøre nogen Nytte, og at det ikke var værd at overbebyrde de communale Autoriteter med flere Tilfælde end høist nødvendigt. Er det den høitærede Ministers og det ærede Things Mening at ville forstærke denne Institution for at undgaae de communale Autoriteters Medvirkning, kan jeg nok gaae ind derpaa, skjøndt jeg ikke har megen Lyst til at henrife disse Sager til en Landvæsencommission, der er lidt for kostbar, thi ovenpaa Landvæsencommissionen kommer jo en Overlandvæsencommission. Naar det bestemt overholdes, at, hvad der kan kaldes Eiendomstrætter, holdes ude af Loven, og at

de privatretlige Bestemmelser gjøres gjældende, saa at der kun er Spørgsmaal om, hvorledes et Hegn paa dette eller hiint Sted skal være, saa forekommer det mig, at det ikke er nødvendigt, at der er nogen særlig juridisk Kundskab tilstede for at tage en efter de stedfindende Forhold fornøftig og gavnlig Beslutning; men er det saa, at det er den ærede Ministers Forlangende, at en saadan Ordning indføres, saa at det ikke kan blive anderledes, skal jeg med Fornøielse gaae ind derpaa, fordi jeg dog troer, at man ved Lovforslaget kan opnaa at komme fladelige Hegn tillivs, og man har dog saa faaet Noget ubrettet. Vi have Exempler paa — jeg behøver ikke videre at betone det — vi have saa mange, jeg havde næst sagt sørgelige Exempler paa, hvor en Egn er udstykket i smaa Huusløbder, og den er skovrig, at den, der har Interesse af Hegn, bruger det til en lille Fredstov og øbelægger næsten det Halve af Naboens Lod. Kan det naaes at sætte en Grænse derfor, er mit Hovedformaal naaet, og dette kan jeg kalde en lille Tilbygning til den gamle Bygning. Kan det naaes at faae afgjort et Hegns Bestaffenhed, er der en heel Deel i den gamle Hegnsforordning, der for mig gjerne kan blive staaende, thi det har ingen Betydning. Der er mange ret curieuse Bestemmelser, men ved at begynde paa at have en eller anden Paragraph vil man let komme til at støde an imod andre Bestemmelser, og det har jeg ikke villet. Jeg har, som sagt, næsten været bange for at forlange for Meget, og det glæder mig derfor, at det er bebrejdet mig, at jeg har forlangt for Lidt, thi jeg skal gjerne gaae ind paa at forlange Mere; men i alt Fald er det dog i en vis Forstand saa, at den ærede Minister har sagt, at jeg har forlangt for Meget, nemlig med Hensyn til de communale Autoriteters Medvirkning. Dette skal imidlertid i alt Fald ikke fordærve Forholdet, idet jeg med Glæde skal gaae ind paa en Forandring i dette Punkt. Efter de Udtalelser, vi nylig have hørt af den ærede Indenrigsminister, kunde jeg være tilbøielig til at tage Lovforslaget tilbage; men jeg finder det dog ikke rigtigt, da den ærede Minister tydeligt udtalte, at han, naar Lovforslaget kommer til at passe ind i det System, han har for Sie, ikke har Noget imod, at det